

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Insatiabilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A hoc est, neque ebone, neque argento, aut nitida ulla gemma umbilici præmuniantur, cujus facies atrata luctum præ se ferat Martialis xi.

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum.

Sic apud eundem, uti superius dictum, quod & apud Horatium, umbilicus pro Fine ponitur: quia principium libri est, ubi à titulo incipit explicari: finis, ubi tota revoluta pagina perventum est ad umbilicum. Hujus ego generis volumina multa vidi, eaque vetustissima, alia ex membranis, alia ex Nilotica papyro, alia Græcis, alia Hebraicis, alia etiam Arabicis literis perscripta. Non præteribo papyracea illa monumenta, quæ in arcis Æliæ thesauris Romæ asservantur, in quibus archetypa est Constantini Imperatoris donatio, papyraceum esse textum, glutine quodam delibutum, mox aut aprina sana, vel vitro exæquatam ac perpolitum, ut & scripturæ patiens fuerit, neque ulla calamum asperitate offenderit, miro quippe lavore complatum.

CASTIMONIA ET CONCUPISCENTIA.

CAP. XXXIV.

B Excisus umbilicus apud Divinarum literarum Interpretes castimoniam significat: eo enim modo, *Umbilici amputatio quid in feminis.* quo præcisum præputium Circumcisionis illius est signum, qua libidinem atq; nequitiam à corde refecare debemus, ita in feminis umbilici amputatio castimoniam indicat; virtus enim ejus in umbilico est. Hinc de profanatis prostitutisq; Hierosolymis Ezechiel ita lamentatur, *In qua die nata es, non est excisus umbilicus tuus, vulva igitur matris adhærescit*: hoc est, nihil quicquam ab originatione separatur, sed patriæ coalita est, & applicita mollitudini, ut minimè mox mirum sit eam, quæ omnia subsequuntur, turpia perpetrare. Nam quod ex Jobe dicebamus, *virtus ejus est in umbilico*, sub umbilico ventris legere videtur Eucherius ut per hoc feminæ significet genitalia, sicut in viro lumbos dicimus. Nam umbilicus dubio procul est concupiscentiæ signum.

DE VENTRE. CAP. XL

C Nam Venter quoque sua continet hieroglyphica, eaque ab umbilico, de quo nunc diebamus, non admodum aliena, quare nusquam de eo, quam post umbilicum, possumus commodius meminisse.

PRINCIPIUM. CAP. XLII.

Absolutum perfectumque opus significat, uti diximus, umbilicus. Contra venter in sacris præcipue literis nunc principii, nunc originis indicium est cum scilicet quis vel à nativitate, vel ab eo quo sapere coepit tempore, factum inceptumve aliquid ostendere voluerit, ex utero, ventre dicet. Ita Jobes: *Si non ex ventre matris meæ dux illis fui*: de misericordia loquens, qua pauperes ab æ-Cap. 31. v. 12. tatis initio prosequi coepisset.

MARE. CAP. XLII.

DIN Serapis descriptione figurave, de qua plenius alibi, *γαστήρ ἢ ἰσχυρὰ* legitur, venter quippe *mare est*: & uti superius notavimus, Hippocrates decumbentem quempiam, qui mare conturbatum in somniis sibi sit videre visus, morbo eum ventris tentari conjicit, similitudine puto à mari sumpta: quod veluti flumina fontesq; omnes in se recipit, ita venter omnia consumat.

INSATIABILITAS. CAP. XLIII.

Unde Poëtæ ventrem pro gæna, & insatiabilitate variationeq; parasitica ponunt, ut apud Hora- *Lib. 1. ep. 15* tium in Epistolis:

Quicquid quæsierit ventri donabat avaro.

Sed ibi apertius:

*Scilicet ut ventres lamna candente nepotum
Diceret urendos.*

Tii. 1. 12. Epimenidis in Cretenſes objurcationem Paulus Apoſtolus repetit, qui *γαστέρας δε γυς, ventres quippe ignavos* eos appellat. Verſus vero ille ita in codicibus aliquot antiquis habetur:

In guſtoſos
dicitoria
quedam.
Alii, ἄ-
εία.

Κεῖντες αἰεὶ ψευδῶν, καὶ ἀνέγδοα, γαστέρας δε γυς,

Semper mendaces Creces, commercia peſſima, ventres ignavi. Jam & *Vivite ventres*, Lucilius dicit. Et quod apud Terentium legitur, *Pugnos in ventrem ingeri*, Donatus de toto paraſito ventrem intelligi poſſe dicit. Apud Suidam, & in aliis proverbiorum colleſtaneis paraſiti cujuſdam reſponſum habetur, qui ventris opprobrium obiectum ſibi ita reſellit, ut probrum id omnium pulcherrimum exiſtima- re ſe dicat: praſtare enim eo ventrem aliis rebus, quod plenus, levis agiliſq; ſit, atque ſtrenuus: inanis vero, gravis, & inutilis. De adipali ſane lautitia geneaſq; verbum apud Graecos *γαστέρας*. In Divinis literis Pſal. xvii. *Impletum ventrem legas*, pro inſatiabilitate atq; ingluvie. Quique gula & nequitia imperandum praecipit Philoſophus, *Ventri*, uti ſuperius dictum, *sempennandum*, & *hic qui ſibi ventre ſunt*, inquit. Sane quidem Aegyptii mortuorum ventres eximere, & in Sole diſcindere ſoliti ſunt, ut qui ſclerum omnium cauſa eſſent, atq; ita vel expiarent, veluti de impulſore poenae ſumere viderentur. Verum haec plerique dictu quidem ſpecioſa dicent, non tamen imitanda ſibi proponent.

Plutarch. &
A. Gellius
Venter non
habet au-
res.

lepidoſq; orationis Catonianae principium in diſſuadenda lege Agraria ita exordientis obſcient: *Arduum eſſe ad ventrem verba facere, qui careat auribus*: nam & in hanc ſententiam Graecum eſt pro- verbium, *γαστέρας οὐκ ἔχει ἀύτια*.

HUMANA DELICTA. CAP. XLIV.

Sane ventres, Levitico, modo aqua eluendi, modo extra caſtra exportandi, apto admodum hieroglyphico, reatus, maculas quippe noſtras indicant: quia *Fimus* in Divinis literis pro delictis accipitur: ea vero vel corrigi poſſunt, atq; ideo elui, vel expiabilia ſunt, eaque procul deportanda, ne contagione ulla pars, quae ſyncera eſt, contaminetur. Qui vero Deo venter in Divinis literis attribuitur, ſecretam ſubſtantiae ejus originem indicant: unde illud in Pſalmo, *Ex utero, ante lucem genui te*. Significet alibi judicium ejus incomprehenſibilia, diceret Eucherius, quae rimari nulli datum eſt, de quo Jobes: *De cujus utero egreſſa eſt glacies, & gelu de caelo quis genuit?* Idem Eucherius, quod apud Abacunta legitur, *venter meus turbatus eſt in me*, interpretatur, ut per ventrem hieroglyphicè rationis vas & receptaculum intelligat. Apud Hieremiam, ubi, *Ventrem meum doleo*, pro *Mente* accipit. Quod autem de ſpirituali, non de corporeo loqueretur, indicium eſt quod ſequitur, *Senſus cordis mei conturbati ſunt*. Manifeſtè autem in Evangelio: *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aqua viva*. Contra vero de ventriloquis invenias in iisdem Divinis literis: nam ibi in Levit. legitur: *Ne declines ad magos? Septuaginta reddidere: Ne ſequimini ad ventriloquos*. per hos Theologi falſos Prophetas intelligunt, qui Deum profeſſi, à Deo aliena quaeque docent, falſasque doctrinas & Prophetas comminiſcunt: contra quos dixerit Ezechiel, *Ve Prophetis inſipientibus, qui Spiritum non divinum, ſed ſuum ſequuntur. Maxima eſt enim omnino*, inquit Heſychius, *diabolici erroris & fraudis ſpecies, ventriloquorum inventum, & quae multa ſuper hoc exequitur*.

Pſalm. 110.
Job. cap. 38.
Abac. cap. 3.
Hier. cap. 4.

Job. av. 7.
Levit. 19.

Cap. 17.

DE PELLE. CAP. XLV

Trahit ad ſe venter pellem, quam propemodum ſimilitudine, qua ſuper in Divinis literis aliquot invenias hieroglyphica, cujuſmodi ſunt haec.

VEXATIO. CAP. XLVI.

Pelles hieroglyphicè in ſacris literis vexationes ſunt, quae hominem ad mortem uſque commacerant, imbecillumque reddunt: diſtractae enim illae in uſus varios, in vaſa, in opera multa, patienti probata, laudem à Domino conſequentur. Nam, ut Paulus ait, *aſſiſſio patientiam generat, patientia probationem, probatio ſpem, ſpes virtutis firmamentum, & inconcuſſam in operibus boni ſtabilitatem*.

Rom. 5.

MORS.